

Lucas 17, 11-19

Op zijn reis naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. Toen Hij een dorp inging, kwamen Hem tien melaatsen tegemoet. Ze bleven op een afstand staan en riepen luidkeels: 'Jezus, Meester, heb medelijden met ons.' Toen Hij hen zag, zei Hij tegen hen: 'Ga u aan de priesters laten zien.' Onderweg werden ze gereinigd. Een van hen kwam terug toen hij zag dat hij genezen was, en met luide stem verheerlijkte hij God. Hij wierp zich aan Jezus' voeten en bedankte Hem. Dit was een Samaritaan. Jezus zei daarop: 'Er zijn er toch tien gereinigd! Waar blijven de negen anderen? Is er niemand teruggekomen om God eer te brengen, alleen deze vreemdeling?' En Hij zei tegen hem: 'Sta op en ga weer; uw vertrouwen is uw redding.'

Overweging: Ieder voor zich en GOD voor ons allen?

Afgelopen week heb ik ter voorbereiding op deze overweging mijn ogen en oren nog iets meer dan normaal geopend voor de actualiteit van deze wereld! Of ik nu naar het journaal keek, de krant opensloeg of op mijn gsm het nieuws in de app opende, veelal las ik ellende, nieuws dat weinig hoopvol of tekenen van saamhorigheid geeft. Veelal stemde het mijn gemoed eerder onbevredigend dan dat het mij een positief en bevredigend gevoel gaf!

Burgemeesters die zich aan elkaar ergeren omdat de ene gemeente geen opvang wil verlenen aan vluchtelingen en anderen hierdoor met problemen opzadelen.

Rusland die een referendum houdt dat uiterst discutabel is!

Het geloof in ons Kabinet op een absoluut dieptepunt is gedaald en tweedeling in de samenleving groter is dan ooit te voren.

Het Kabinet loopt resoluut weg uit de Tweede Kamer omdat het daar ook steeds normaler schijnt te worden om mensen bewust te schofferen. En die grens van beschaafdheid iedere keer weer iets opschuift.

En.. op mysterieuze wijze vinden er ontploffingen plaats in de gaspijpleidingen op zee waardoor het toch al veelbesproken gas uit Rusland nog moeilijker andere landen kan bereiken.
zomaar even een opsomming van een weekje nieuws en actualiteit...

Wat is er toch aan de hand in deze complexe wereld. Soms vraag ik mij af waar het eindigt. De oh zo kwetsbare aarde wordt uitgeput, tegenstellingen steeds harder uitgevochten en kansenongelijkheid tussen mensen steeds groter!

GOD... waar bent u! Vraag ik mij dan wel eens kritisch af....

Ik vestig mijn aandacht op de lezingen van vandaag. Dit zet mij tot nadenken! Ik vind het soms lastig wat deze teksten, vaak oud en complex mij nu in deze tijd kunnen helpen.... Ik concludeer wel een opvallend verschijnsel;.... ook in die tijden was er ellende en ongemak! Tegelijkertijd ontdek ik iets heel belangrijks.... En daar kom ik straks op terug!

Eerst de lezingen....

Zowel in de eerste lezing als in het evangelie worden mensen met ziekte genezen.

De klemtoon ligt op de reactie van die mensen.

De Syriër Naäman bekeert zich tot de God van Israël.

Eén van de tien melaatsen uit het evangelie,
een Samaritaan nog wel, wordt volgeling van Jezus.

Deze mensen hebben iets heel bewust gedaan, mensen hebben op de één of andere wijze inzicht gekregen en handelen vanuit dat oogpunt!

Wat beide personen doen is het tonen van een prachtige eigenschap.... **DANKBAARHEID!** Dankbaar zijn om genezing, dankbaarheid tonen voor de verkregen inzichten, voorbeeldgedrag laten zien in woord en daad!

Dankbaar zijn, het is een waarde van onbeschrijfelijk groot belang!

Terug naar de actualiteit van alle dag. Zou dankbaarheid niet het sleutelwoord zijn dat waarin wij allen kunnen geloven en onze grondhouding zou moeten zijn?

Wij leven in een wereld waarin wij denken dat alles maakbaar en tastbaar is en het als vanzelfsprekend wordt ervaren dat alles toereikend is...

Zijn wij ziek, hebben wij goede medische zorg!

Moeten wij weg, beschikken wij vaak over eigen vervoer.

Hebben wij het koud, draaien wij (hoe duur het nu ook is) toch even aan de knop van de radiator om zo onze behoefte, in dat geval behaaglijke warmte te vervullen!

Doordat alles maakbaar is, lijkt het besef om verwonderd en dankbaar te zijn meer en meer naar de achtergrond te verdwijnen.... Zou dat de reden zijn dat wij het schijnbaar niet meer kunnen....?

Laten wij personen zijn, die in de voetsporen van Jezus van Nazareth blijvend dankbaar zijn! Dankbaarheid uitstralen in een wereld die soms letterlijk en figuurlijk in vuur en vlam staat!

Laten wij geloven en accenten leggen op situaties waarvoor wij dankbaar mogen zijn.... Als ons dat lukt, stralen wij het mijn inziens ook uit!

En zo belangrijk... laten wij elkaar hiermee besmetten. Kijk alleen nu om je heen en je zult bij jezelf waarnemen dat er zoveel is om dankbaar voor te zijn!

En ja... als het moeilijk is en als je mensen moeilijk of niet bereikt, het toch blijven proberen om dankbaarheid uit te blijven stralen zodat je hopelijk laat zien dat het anders kan, hoe klein ook... leg de focus op iedere kleine stap!

Dan leven wij als ware Christen! Met open ogen en oren voor de wereld om ons heen maar met een rotsvaste overtuiging dat wij DANKBAAR door het leven gaan als een bewust mens die in staat is om Christus liefde en dankbaarheid tot in onze vezels te doorgronden.

Dan blijft de boodschap van die “eenvoudige” man uit Nazareth
levend en maken wij hét verschil in deze complexe en veelal
uitdagende maatschappij!
amen